Examen de consciència (II)

Per DavidG el dc., 28/02/2018 - 09:00

2on pas: demanar la gràcia de la llum i del coratge. Profundament agraït, se'm convida ara a demanar el regal suprem, la gràcia més gran.
-I quina és aquesta gràcia?
Quan a l'inici del seu regnat Déu pregunta en somnis a Salomó: "Què vols que et doni?" Ell entén que el millor que pot demanar és discerniment per a governar el seu poble. (1Re 3,9)
En el segon punt de l'examen, tu, amb Salomó, demana la gràcia de l'enteniment que fa ve veure quan has estat obstacle i quan conductor del l'Esperit Sant al teu voltant.
La flama que sovint t'agrada encendre per ambientar la pregària expressa bé la gràcia que no tenim, la que demanem i la que esperem. Així com una candela il·lumina la penombra al seu voltant, demanes al Senyor que sigui llum en els racons foscos de la teva vida. Però també en els aparentment fulgurants. No fos cas que t'enlluernessin fins a la ceguesa.
Sovint, però, amb la claredat d'una nova mirada no n'hi ha prou. Cal el coratge de donar el pas en el camí que la llum traça davant teu. Ens passa sovint com aquell que vol seguir un règim i diu: "ui! Això no em convé", a l'hora que allarga el braç per dur-se la llaminadura a la boca.
En la nostra fal·lera per transformar la realitat, aquest segon punt ens convida a l'actitud humil del deixeble que deixa pas al Mestre. Abans d'examinar, corregir i projectar, diem explícitament que la seva llum serà el sol far de la nostra travessia.
Contempla, doncs, la flama que has encès en la teva pregària. Ella simbolitza la claror i la transformació que el Senyor et donarà, perquè així t'hi disposes.